

Cuprins / Contents

Uriaşul păcălit / The Outwitted Giant	3
Apa vie / The Living Water	4
Cele trei dorinţe / The Three Wishes	5
Spiriduşul şi bătrâna / The Leprechaun and the Old Woman	6
Păzitoarea de găşte / The Geese Herder	7
Povestea unui vânător / The Story of the Hunter	8
Pisica albă şi spiriduşii / The White Cat and the Leprechauns	9
Păsărea care nu cântă / The Bird that Didn't Sing	10
Lupul şi cei şapte iezi / The Wolf and the Seven Goat Kids	11
Osul de peşte fermecat / The Charmed Fishbone	12
Maşinuţa cu îngheţată / The Ice Cream Cart	13
Zâna cea însetată / The Thirsty Fairy	14
Duhul din sticlă / The Genie in the Bottle	15
Spiriduşul caietelor / The Notebook Elf	16
Vânătorul şi fluturele vrăjit / The Hunter and the Charmed Butterfly	17
Povestea lui Alunel / Peanut's Story	18
Izvorul / The Spring	19
Câinele şi măgarul / The Dog and the Donkey	20
Hainele fermecate ale împăratului / The King's Magic Clothes	21
Povestea împăratului Precaut / The Tale of King Cautious	22
Prinţesa şi bobul de mazăre / The Princess and the Pea	23
Urashima şi darul balaurului / Urashima and the Dragon's Gift	24
Vălul fermecat / The Enchanted Veil	25
Darurile vulturului / The Eagle's Gifts	26
Împăratul capricios şi credincioasa lui soţie / The Fickle King and his Faithful Wife	27
Țiganul şi balaurul / The Gypsy and the Dragon	28
Ali Baba şi cei patruzeci de hoţi / Ali Baba and the Forty Thieves	29
Balaurul cu o sută de capete / The Hundred-Headed Dragon	30
Pantofarul şi spiriduşii / The Shoemaker and the Elves	31
Balaurul de lângă lac / The Dragon by the Lake	32

Copyright © Editura Aquila

Toate drepturile asupra ediţiei de faţă sunt rezervate exclusiv Editurii Aquila.
Reproducerea parţială sau integrală a textului sau a imaginilor acestei ediţii
pe orice suport fără acordul prealabil scris al Editurii Aquila este interzisă
şi va fi sancţionată conform legislaţiei în vigoare.

ISBN: 978-973-714-760-8

Ilustrator: Alexandru Stănese

Traducere şi adaptare texte: Claudia Guiu

Tehnoredactor: Teodor-Alexandru Pricop

Copertă: 2head.ro

Director editorial: Diana Tăutan

Redactor-şef: Claudia Guiu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
30 de poveşti magice de seară: volum de poveşti
bilingv român-englez

Oradea: Aquila

ISBN 978-973-714-760-8

821.135.1

Editor:

Editura Aquila

Oradea, Str. Americii, 41

www.aquilashop.ro

Printed in Hungary, General Nyomda Kft., Szeged

Cele trei dorințe

Într-o zi, un flăcău sărac porni în pădure după lemne. Drumul lui trecea pe lângă un pârau, iar pe malul acestuia zări trei peștișori de aur care se zbăteau pe uscat. Tânărului i se făcu milă de ei, îi aruncă înapoi în apă și își văzu de drum. Peștișorii hotărâră să îi îndeplinească tânărului trei dorințe.

După ce termină de strâns lemnele, flăcăul era tare ostenit. Înainte de a porni spre casă îi trecu prin minte un gând: ce bine ar fi dacă lemnele l-ar duce pe el acasă în loc să se încovoiaie el sub greutatea lor. Nu apucă să-și ducă gândul până la capăt, că se și trezi plutind.

În drum spre casă trecu pe lângă un palat și o zări pe preafrumoasa fată a împăratului plimbându-se prin curțile palatului. Gândul îi zbură îndată la minunata făptură, dorindu-și ca și fata împăratului să se îndrăgostească de el, așa cum inima lui se aprinsese de dragoste pentru ea. A doua zi însăși domnița veni să-l viziteze și după un scurt timp în care stătură de vorbă și se cunoscură, hotărâră să se căsătorească.

Însă împăratul și împărăteasa nu priveau cu ochi buni alegerea fiicei lor, pentru că flăcăul nu avea o casă a lui, ci locuia împreună cu părinții și cu încă patru frați. Mâhnit, tânărul începu să viseze cu ochii deschiși la o casă a lui, care să îl facă pe împărat să-l accepte. Și să vezi minune! Într-o clipită apăru în fața lui o casă uriașă și nespus de frumoasă, în care feciorul cel sărac și fata de împărat putură trăi fericiți până la adânci bătrâneți.

The Three Wishes

One day, a poor lad went to the forest for wood. He passed by a brook and he saw three golden fish floundering on the bank. The young man took pity on them, threw them back into the water and went on. The fish decided then to grant the young man three wishes.

After he finished gathering the wood, the lad was very tired. Before starting for home, a thought passed through his mind: how nice it would be if the wood carried him home instead of him straining his back carrying their weight. He barely finished his thought and he was floating.

On his way home, he passed by a palace and saw the king's beautiful daughter walking about the courtyard. The lad's thoughts went to the gorgeous creature, wishing that the princess would fall in love with him just as his heart had lit up with love for her. The next day the princess herself came to visit him and, after a short time spent talking and getting to know each other, they decided to get married.

The king and the queen didn't approve of their daughter's choice, since the young man didn't have a house of his own, but lived with his parents and four other brothers. Upset, the young man started daydreaming about a house of his own that would earn him the king's acceptance. Lo and behold! In the blink of an eye a huge, incredibly beautiful house appeared before him, a house where the poor young man and the princess could live happily ever after.

Izvorul

S-a întâmplat odată ca trei călători să pornească într-un drum lung și obositor. Chiar când li se făcuse sete și începuseră să obosească, dădură peste un izvor minunat cu apă curată, lângă care se opriră puțin, să-și potolească setea. Chiar atunci, vraja ce stăpânea izvorul făcu să apară pe o plăcuță înaintea lor următoarele cuvinte:

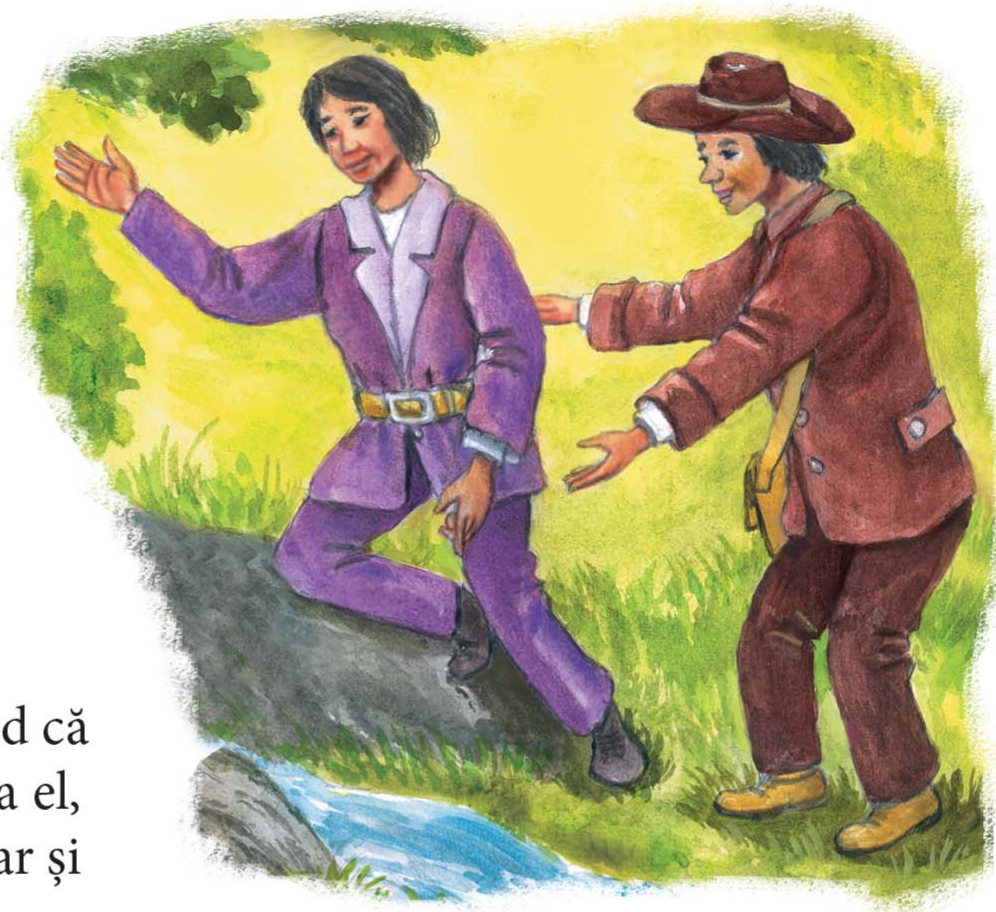
„Faceți și voi ca mine!”

— Vedeți, prieteni? zise primul dintre călători. Cred că aceasta înseamnă să fim și noi la fel de perseverenți ca el, care își croiește neobosit drum pe sub pământ, ba chiar și printre stânci. Munca ne face mai buni.

— Eu unul cred, zise al doilea călător, că izvorul ne îndeamnă să fim și noi la fel de darnici ca și el. Noi primim acum de la el apă răcoritoare, dar nu îi dăm nimic în schimb. Ar trebui să îi ajutăm și noi pe alții cu tot atâta altruism.

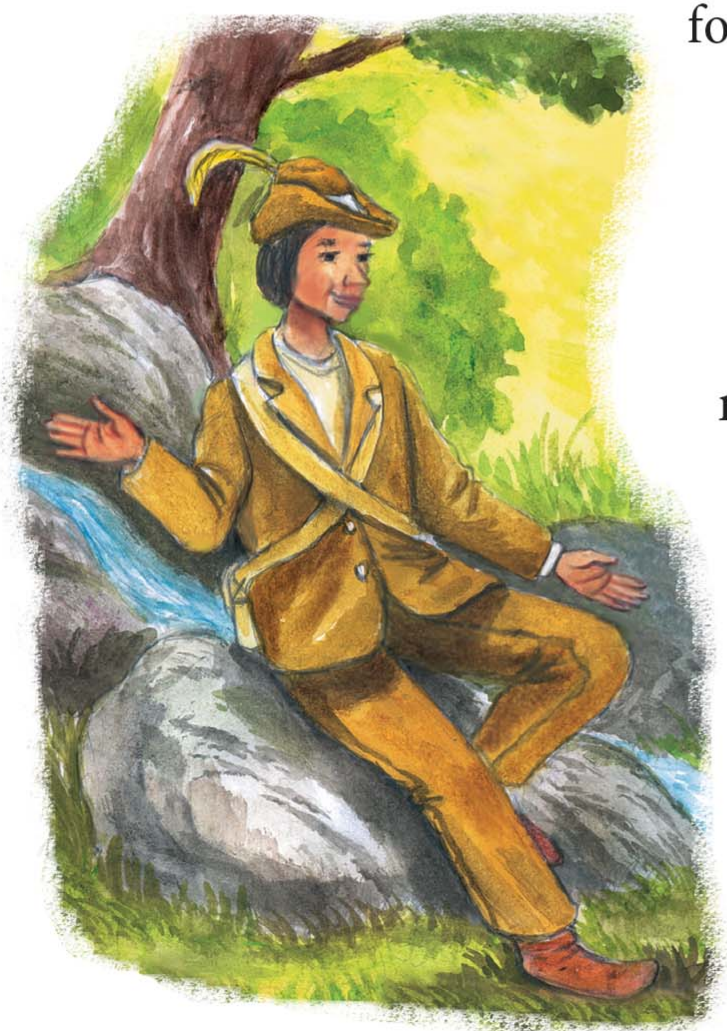
— Iar eu cred, zise al treilea călător, că izvorul acesta, cu apa lui curată, ne amintește să fim oameni adevărați, cu inima bună, curată și nepătată, așa cum este el.

Tu ce crezi, ce înseamnă inscripția de pe plăcuța vrăjită de deasupra izvorului?

The Spring

Three wanderers happened to go on a long and tiring journey. Just when they were getting thirsty and started to feel tired, they came across a wonderful spring with clear water and they stopped for a while to quench their thirst. Right then, the spell surrounding the spring caused the following words to appear on a plate before them:

‘Do as I do!’

“You see, my friends?” said the first wanderer. “I believe that means we should be as perseverant as the spring is when he tirelessly cuts his way under the ground and even between rocks. Hard work makes us better people.”

“I believe,” said the second wanderer, “that the spring urges us to be giving as he is. We get cool water from him and give him nothing in return. We should help others just as selflessly as he does.”

“And I believe,” said the third wanderer, “that this spring, with his clear water, reminds us to be true, with a heart that is kind, pure and unspoiled, as he is.”

What do you think the inscription on the enchanted plate above the spring means?

Povestea împăratului Precaut

A fost odată un împărat care era atât de grijuliu și atât de temător, încât supușii îl numiseră împăratul Precaut. Întrucât împăratul acesta nu avea încredere în nimeni și nimic – nici măcar în cai – mergea peste tot pe jos.

Cei care făceau parte din alaiul împăratului se cam săturaseră de atâta mers pe jos, așa că se duseră la un vrăjitor și îi cerură să construiască un vehicul care să meargă singur.

În două zile invenția fu gata, iar vrăjitorul îi puse numele „bicicletă”. Împăratul îi ceru unuia dintre miniștrii săi să încerce el primul vehiculul. Ministrul se urcă pe bicicletă, dar căzu imediat și își rupse mâna.

Atunci membrii alaiului îi cerură vrăjitorului să construiască un alt vehicul, mai sigur.

Construcția noului vehicul dură o săptămână, iar vrăjitorul îi puse numele „mașină”. Împăratul îi ceru unui alt ministru să încerce vehiculul. Acesta, însă, se izbi cu mașina de un copac și își sparse capul.

Astfel că împăratul merse în continuare pe jos, până când într-o zi se împiedică de ceva, căzu și își rupse un picior. Atunci își dădu seama că, de fapt, nu caii, bicicletele și mașinile provoacă accidente, ci oamenii înșiși.

The Tale of King Cautious

Once there lived a king who was so careful and so fearful, that his subjects started calling him King Cautious. As this king didn't trust anyone and anything – not even horses – he walked wherever he had to go.

Those who were part of his retinue got tired of walking, so they went to a wizard and asked him to build a vehicle that would drive itself.

Two days later the invention was ready and the wizard called it a 'bicycle'. The king asked one of his ministers to try it out first. The minister climbed on it but fell right down and broke his arm.

Then the members of the king's retinue asked the wizard to build another, safer vehicle.

The construction of the new vehicle took one week and the wizard called it a 'car'. The king asked another minister to try it out. The minister crashed the car into a tree and cracked his skull.

So the king kept on walking, until one day he stumbled and fell and broke a leg. Only then did he realize that, in fact, horses, bicycles, and cars do not cause accidents, but people do.

Câinele și măgarul

A fost odată un gospodar în a cărui ogradă trăiau un măgar și un câine. Bietul măgar stătea afară, în frig, chiar și în toiul iernii, în timp ce câinele primea bucate gustoase și ori de câte ori dorea, era primit în casă, la căldură. Măgarul era invidios pe câine, pentru că indiferent ce ar fi făcut el – care trăgea căruța cea grea – nimeni nu îl băga în seamă.

Într-o zi își luă măgarul nostru inima în dinți și se duse direct la cușca câinelui să îl ia la întrebări:

— De ce te iubesc stăpânii atât de mult, încât tu primești mereu cele mai bune bucate?

— Știi, nu e deloc greu, îi răspunse câinele. Mă ridic în două picioare și dau din coadă. Atunci stăpâna mereu mă laudă și îmi dă ceva bun de mâncare. Ia încearcă și tu!

Măgarul îi mulțumi pentru sfat și porni spre bucătărie. Se strecură tip-tit înăuntru, se ridică în două picioare și dădu din coadă. Pentru că nu știa să latre, începu să ragă cât putu de tare. Stăpâna, care tocmai pregătea ceva de mâncare, se sperie atât de tare, încât scăpă oala din mână.

— Ajutor! Ce vrăjitorie drăcească e și asta?! strigă ea disperată, crezând că însuși diavolul intrase în măgar, de stătea în două picioare în mijlocul bucătăriei.

Dar când își reveni, apucă mătura din colțul bucătăriei și îl altoi bine pe măgar. Bietul animal nici până azi nu a înțeles de ce el a luat bătaie, pe când câinele primește numai bunătați când face același lucru.

The Dog and the Donkey

A farmer had a dog and a donkey. The donkey stayed outside even in winter, while the dog got the best food and was allowed inside, where it was nice and warm. The donkey envied the dog, because no matter what he did – and he was the one who pulled the heavy cart – nobody paid any attention to him. One day he went to the dog's kennel and asked him:

“Why do the masters love you so much and you get the best food?”

“It's not hard at all,” answered the dog. “I stand on my hind legs and wag my tail. The mistress always praises me and gives me something good to eat. You try it!”

The donkey thanked him for the advice and went to the kitchen. He snuck in, stood on his hind legs and wagged his tail. Since he couldn't bark, he started braying loudly. The mistress, who was cooking, got so scared that she dropped the pot she was holding.

“Help! What kind of devilish sorcery is this?!” she cried out, thinking that the very devil had gotten into the donkey and that was why he was standing on two feet in the middle of her kitchen.

But when she recovered from her scare, she grabbed the broom from the corner of the kitchen and she soundly beat up the donkey. The poor beast still hasn't figured out why he got beaten when the dog got treats for doing the exact same thing.

